

Το 20% των αντιδεξιών πολιτών μήλον της έριδος ΣΥΡΙΖΑ–ΚΙΝΑΛ

Απορεί κάθε νοήμων πολίτης για το επίπεδο της αντιπολίτευσης που ασκούν ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΙΝΑΛ (το ΚΚΕ απαλλάσσεται λόγω χρόνιας κατάστασης). Άθλιο από κάθε άποψη. Ένα κράμα αντιδεξιισμού του '60, αυριανισμού και δημοκρατισμού. Χωρίς καμιά ουσιαστική πολιτική κριτική.

Ακούγοντας την αντιπολίτευση να μιλά στην βουλή, αισθάνεσαι ότι εκείνο που λείπει από αυτό το χώρο είναι ένα κόμμα της λογικής και της μετριοπάθειας. Τόσο σοβαρά είναι τα πράγματα. Έχει κατεβεί πολύ ο πήχης. Είναι μάταιο να ψάχνουμε για πολιτικές παρουσίες.

Μιλάμε για ένα λόγο χωρίς κανένα μέτρο. Χωρίς καμιά πολιτική επίγνωση του τι σημαίνει μια έννοια, ένας όρος, ένας χαρακτηρισμός.

Η συνεχής ταύτιση της Ν.Δ με την ΕΡΕ και την χούντα είναι εντελώς ανιστόρητη όπως και η συνεχής αναφορά σε προσπάθειες εκφασισμού της κοινωνίας με ευκαιρία κάθε παρέμβαση της αστυνομίας.

Αλλά η μεγαλύτερη συνεισφορά, των δύο κομμάτων της αντιπολίτευσης, είναι στις ερμηνείες που δίνουν, πως εξηγούν δηλ. κάθε φορά τα πράγματα. Εδώ ακούς μονότονα ένα τροπάριο: φταίει ο Μητσοτάκης (κάτι αντίστοιχο με το «φταίει ο καπιταλισμός» του ΚΚΕ). Έχουν βρει οι άνθρωποι την αιτία για πάσαν νόσον. Δεν χρειάζεται να το ψάχνουν το ζήτημα. Κινούνται μέσα στα στάνταρ του κλασσικού παλαιοκομματισμού: Αντικυβερνητισμός, αντιδεξιϊσμος, αντιμητσοτακισμός. Δεν χρειάζεται τίποτα παραπάνω.

Κι όλα αυτά για να εκφρασθεί το 20% των αντιδεξιών πολιτών (ένα από τα κάστρα του αναχρονισμού στην Ελλάδα) που απομένουν η μόνη δεξαμενή ψήφων των δύο αυτών κομμάτων και ο άκρατος εξουσιασμός τους. Έλεος.

Μήλιος Χρήστος